

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1626

Cap. VII. Timorem mortis, & vltimam vocationem ad exitum ex hac mortali
vita esse medium valde efficax ad mundum hunc sine mora deserendum
Consideratio eorum qu[a]e in vltima mortis vocatione geruntur

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45802](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45802)

Tb. 1. Tra
2. cap. 3.

per portam roetans, nisi mutent intentionem. Huius enim vitæ necessitas
 possunt quidem esse causæ, & veluti calcaria, vt quis mundum deserat
 ad Religionem recipiat: sed huius receptionis & ingressus finis præcipuus
 nõ debet esse illarum necessitatum remedium quærere. Quare videtur
 flos D. N. marcos ipsum sequi, quos paterat in deserto: volens eorum imi-
 tationem ad excellentiorem finem dirigere, dixit: *queritis me, quia manducaui
 panibus. Esatur autem estis: operamini non cibum, qui perit, sed qui permanet in vita æter-
 num, quæ filius hominis dabit vobis.* Voluit enim eis Dominus dicere, nõ imi-
 tis me sequi ob finem ad eum leuem, & abiectionem: atq; est cibus corporis, & quæ
 enimq; aliud temporale bonum; nõ id totum est corruptibile: anima autem
 strata est æterna, quæ propterea opus habet cibo non corruptibili, & bono
 ternis. Propter illa igitur laborate, illa quærere, & propter eadem me sequi
 nisi: nam ego copiosè vobis illa tradam: quãvis neq; reliqua illa temporalia
 na, tanquam additamenta, tradere negligam. Deniq; ad nostrum propo-
 spectat, quod Plinius dixit de gemma, quæ Evangelium g. *preciosam margaritam*
 vocat, estq; figura vitæ religiosa. Nã quemadmodum gemma ex rore de ca-
 lo descendente generatur, recepto in cõcha marina; & quod ros est copiosus
 ed gemma maior euadit; qui si purus sit; illa est valde candida & pulchra:
 autem ille turbidus est ob nubes & tonitrua; illa quoq; obscurior est ac duntaxat
 ita etiã vita Religiosa generatur in anima, à caelesti diuinæ Vocationis in-
 spirationis rore: quæ quod est efficacior: ed vita Religiosa solet esse perfectior.
 Quod si eadem vocatio pura sit, solumq; propter ipsum Deum & respectum
 caelestes: vita quæ incipitur, pura erit ac caelestis: si autem Vocatio ipsa
 turbata, ob admixtos fines aliquos terrenos, temporalium commodorum
 metus alicuius humani, aut impetus iræ, & cholera: vita erit obscura &
 rum splendens; & interdum Religio ipsa erit inanis, & solo nomine talis
 propterea multum refert, quod vocatio sit cum prædicta puritate.

Ioan. 6. 27

Li 9. ca. 33.
g. Mar. 13. 46

CAPVT VII.

TIMOREM MORTIS, ET VLTIMAM VOCATIONEM *ad exitum ex hac mortali
 vita, esse medium valde efficax ad mundum hunc sine mora deserendum.*

Tract. 1. c. 14

QVONTIAM MORS EST omnium miseriarum temporalium terribilissimum
 transitusq; ad mala, aut bona æterna: idem memoria ac timor eius, præ-
 cipue cum à morbo præsentis, aut alterius mortis exemplo fouetur
 efficacissimum Vocationis diuinæ medium, non solum ad statum peccati
 deferendum, (vt in primo Tomo est dictum) sed etiam ad omnino renun-
 andum mundo, & statum Religiosum amplectendum. Quare Deus D. N.
 eos, qui ordinarijs & suauibus ipsius inspirationibus rebelles ac pertinaces
 se præbuerunt, vt plurimum solet huiusmodi terroribus dejicere, collocans

eos in mortis periculo, aut caelesti sua luce ostendens eis tremēda illa, quae in ea occurrunt. Nā, (vt S. Hieronymus dixit) facile deserit omnia, qui certò sibi persuadet, se breui moriturum; & absque mora valedicit mundo, qui existimat se breui ad id fore cogendum; nec grauitè fert, à parentibus & amicis suis discedere, qui serè cogitat, eisdè se eos deserturum; & qui firmitè credit, se intra paucos dies tremendam illam vocem auditorum, qua ad exendum ex hoc mundo, & rebus omnibus visibilibus vocetur, ad rationem de suis operibus reddendam & prēmium aut pœnam accipiendam, quam eisdem fuerit promeritus: gaudebit præcul dubio, mortem ipsam præuenire, huius separationis causam; & ingredietur Religionem, in qua, dum quis vivit, moritur: ne horrendos mortis timores damnaque perferat.

Ex quo fit, vt quæadmodum mors terrâ cadaveribus mortuorum replet, sic cuique sepulchrū assignās: ita memoria ac timor eius deserta cōdidit Eremitis, & nūc Religionem replet Religiosis: quorū vita cū Votis suis est perfecta quædā mortis imitatio. (vt meditatione decima primæ partis, est dictū) oēs, n. spōte sua eligūt, mori mūdo, ac tēpestiuè renūciare dominio, iurique diuitiarū, matrimonij, dignitatib. propriarūq; libertati; prius quam ipsa mors hæc omnia illis auferat. quare se ipsos in Religione sepeliunt, vt cū Christo viuant, sicut ipse vixit: imitates in vita eū, q. futurus est eorū iudex in morte; & portantes crucē, quā ipse in se portari, & in eadē morietes, vt per eā ad paradisū ascendat. Nā (vt S. Chrys. ait) crucē portare, nō est ipsū lignū humeris imponere; sed mortis semper meminisse, & ob oculos semper eā habere; talē vitam instituyendo, quæ sit ipsius mortis imago; nec mortis cuiusuis, sed veræ mortis crucis, imitatio eū, qui in ea est mortuus, vt Sanctæ vitæ nobis exemplum præberet: ita vt perfectè nobis aptetur. q. Apost. dixit: *a mortui estis: & uita uestra est abscondita cū Christo in Deo.* O mortē felicem, (ait S. Bernat.) quæ iustū à culpis mundū cōternat, & quasi aduenā huius sæculi facit! Quare autem mors illa est felix, nisi, quia necesse est, *h. nō viuere in se ipso, viuere in Christo;* & quasi eius socius sit in Deo ipso absconditus. O dulcis Societas! o securum latibulum! quis potest esse socius iucundior ipso Christo? & q. latibulū securus ipso Deo: o felices mortuos, quibus Christus tanquā socius cōiungitur & Deus tanquā sepulchrū, & intus recessus ipsos recipit! vbi autem illis excipit & abscondit eos, nisi (vt dixit David) *in abscondito facies sua a cōturbatione hominū?* & quid dico à cōturbatione hominū? imò nec eò pertingit sollicita & anxia cōturbatio mortis, iudicij, aut inferni; neque horrendi demonū terrores: quia, dum viuerent, omnia hæc studiosè meditati sunt, ac examinari; sicq; ad eandē præpararunt, ita in Religione viuētes, sicut in ipsa mortis hora sunt reuera futuri. Affectu, n. reliquerunt ipsi, quod ipsa poterat illis auferre; seque disposuerunt, vt pericula euaderent, in quæ illa potuisset

Ex S. Ambrosio.

Hamil. 5. ad Popul.

a Colo. 3. 1. Ser. 7. Quædragesima.

b Gal. 2. 20.

c Psal. 30. 2.

d Phil. 1. 21.
Vbi suprâ.

c. 1. Co. 15. 55

Et Tob. 6. 8.

Ex Caesario
in li. de Ex
emplis.

eos conijcere. Quid autem mirum, si mortem illi non timeant: qui spem
sua quotidie moriuntur, & morietes viuunt in suo sepulchro? & quomodo
vixere Christus est: mors reputant lucrum, tanquã transitum ad regnandum
in iplo. Ac propterea S. Chrysostomus dixit, *quotidie moritor, & mortem
Neque enim illa nocere tibi potest, si ita quotidie viuas, quasi dies illa
ultima. Imò ridens eius triumphũ, vsurpare tibi licebit illud Apostoli: est
est mors victoria tua? vbi est mors stimulu tuus? primus aculeus, qui e patib
nos expulit, mortiq; subiecit, est peccatũ: post quẽ alijs sũt aculei, passioni
carnis, concupiscentiã rerũ mundi, ac daemõnis tentationes, quã nos trahunt,
ac in miserandã animã & corporis mortem præcipitant. Continuat
mẽ eius memoria, sanctusq; eius timor vincit, hebetatq; oẽs hosce aculeos
& gloriosam obtinet victoriã de ea, quã prius nos vicerat, ac triumphus
eadẽ virtutẽ diuinã Vocationis, quã cœlesti sua luce ex veneno educit
cham, & antidotum; & ex iplo quem de hoste reportat, triumpho, arma
mit ad eundẽ cum gloriosiori triumpho vincendum Quemadmodum
Et Tobias ex pisce mortuo, & exenterato, iussu Angeli sel accepit, quo parentis
visum restituit; & cor, quo fugauit demonẽ: ita exercendo meditationẽ circa
dauera, cum diuinã inspirationis auxilio, hauries vtilem tibi amaritudinẽ
quã deceptionẽ tuã tibi detegat, & animã visum clarificet, talẽq; detestatur
& cor adeo robustũ, vt daemones fugere cogat, triumphumq; de illis reportet.*

Quod si vnum ex his triumphis videre cupis, vt pugnare discas ac vincere
audi quid prudenti cuidam adolescenti, principis cuiusdã vnicũ filio accidit,
quẽ Deus hac via & ratione ad Religionis statum perduxit. Cui cum pater
ceps parẽs conaretur persuadere, ne id faceret, cum esset iuuenis, diues potens
& magnarum ditionum hæres; & quod in sæculo manẽs, posset, sicut alij
similes fecissent, Deo seruire; Sed respõdit, se libẽter ipsius voluntati paraturũ
rum, modò ipse subditos suos à quodã tributo liberaret, quod ipsi pendebat
grauiter, n. valdeq; molestẽ ferrẽ, eos in tam seuera subiectione teneri. Inter
roganti autem parenti, quod nã illud esset tributum, vt illud auferret: respõdit
filius: tributum & onus illud esse, q. a quẽ iuuenes ac senes morerentur
quẽ diuites ac pauperes; a quẽ principes & nobiles, ac reliqui ciues & populi:
ni: quod tributũ si auferatur, dicebat, se in sæculo remansurũ. Cum q; pater
responderet: Deũ solũ illud auferre posse; intulit prudens adolescẽs: si nullus
hominũ tributũ hoc potest remouere, nullus etiã impediẽt me ab eo sum
amplectẽdo, ad quẽ Deus me vocat. Nam si ego etiã iuuenis, diues, ac potentis
possum statim mori; volẽ statim incipere seruire Deo, cum ea perfectio
ac seueritate quã desidero, vt mors paratum me, & Dei obsequio studere
inueniat. Hoc filij responsum ad eũ parentis penetrauit, vt non solum
lij sui consilium: animiq; decretum approbauerit; sed ipse quoque cœlesti

luciaditum præbens, eam veritatem adeò est benè assequutus, vt statuerit, eandem, quam filius, tenere viam.

Hi sunt diuine vocatiõnis triumpho, quos ipse per mortis memoriam reportat; quæ non solum est vox ignauos excitans, & ad felicè Religionis statum impellens; sed etiam est offensiuum ac defensiuum telum contra hostes, contententes ab ea homines detertere. Eadè etiam vox est anchora firmos eos tenens, & constantes in medijs tempestatibus, quas caro & sanguis excitant, vt eos ad sæculum reuocent. Est etiam frænum continens furiosum cupiditatum huius mundi impetum, ne in abyssum Inferni eos præcipitet. Denique est aculeus instigans eos ad currendum magno feruore post Christum: vt perfectionis celsitudinem cõsequatur, antequam diei lux deficiat.

SUPEREST nunc ostendere, quid lux cœlestis in hoc vocatiõnis modo manifestet, ad quod illud iacimus fundamentum, quod Deus in hora mortis omnes homines vocet vocatiõne aliquo modo illi simili, qua vocati aliquos ad mundum deserendum, & Religionem amplectendam: quamuis cum circumstantijs ac conditionibus magis horrendis ac tremendis: dicens in seuerissimo quodam sensu verba illa, quæ olim dixit Abrahamo, *egredere de terra tua, & de cognatione tua, & de domo patris tui; & veni in terrã, quam mōstrabo tibi.* In quibus verbis tria licet valde horrenda perpendere, tanquam tria puncta vtilissimæ cuiusdam meditationis.

Consideratio eorum, qua in vltima mortis vocatiõne geruntur.

CONSIDERA in primis, quid Deus D. N. iubeat te deserere, & vnde iubeat exire in illa difficili mortis hora. Primū enim iubet *egredi ex terra tua*; non solum ex ea parte, in qua natus es; sed ex toto terræ orbe, ad quæ nunquam amplius sis rediturus; nec vlla prorsus eius re amplius vsurus. Terra enim non erunt amplius campi, nec horti, nec aule; nō ciuitates, nec promittæ; nulla res iucunda, quæ oculos recreet; nulla musicæ, quæ aures lætificet; nulli odores, aut sapores, qui olfactum aut gustatum oblectent; nullæ res blandæ, aut suauis, quæ tactui recreationem aut delectationem adferat. Hæc, inquam, omnia deserenda sunt tibi exeunti ex terra, in qua illa reperitur, ita vt nihil prorsus eorum tecum possis asportare: sed sicut nudus ingressus es terram, ita nudus exibis.

DEINDE iubet, *egredi ex cognatione tua*, deserentem non solum eos, qui tibi sunt sanguine iuncti; sed etiam totū genus humanum, absq; vlla spe amplius in mortali hac vita agendi; aut consuetudinem vllam habendi cum hominibus siue illi sint cognati, siue noti, amici, aut socij, quantumuis intimi & dilectissimi fuerint, siue bona, siue mala amicitia: soli enim exeundum tibi est, & soli absque vllò comitatu coram tuo iudice comparandum.

TERTIO iubet *exire ex domo Patris tui*, non solum terreni, sed cuiuscun-

g Gen. 12.1

Punctum, 1

Quænam deserenda sint exeūti ex mundo.

que in hac vita, etiā patris cœlestis: ex eundē tunc erit ex Ecclesia
tati, & ex domo Religionis, & ex omnibus eius monasterijs, siue Cōventibus
ac proinde tibi nō erit ampliū Sacramentorum Ecclesiæ vltus, non cenā
nū, non librorū factorū, aut piorū; nec aliorū mediocū, quæ tibi in terra
stenti ad salutē consequendā vsui esse poterant. Ac deniq; dicitur tibi
dere ex domo, quā pater tuus carnalis tibi dedit, ex miserabili scilicet vici
pore, in quo anima tua per tot annos habitauit: neq; diutius in ea licebit
bitare: nā tota conuertetur in puluere, ex Iudicis sup̄mi sentētia in pro
torem lata cuius domus iubetur ad terram deiici, & sal desuper seminare.

Hæc omnia deserenda tibi sunt in illa hora; & quidem cum ingen
na ac dolore, si amore inordinato, ad malum aliquod affectus fuisti, aut
nimia ignauia nō fuisti vltus bono, cum potuisti. Quid igitur huic homi
huius exitus vocationi, cū ea, quæ nunc fit, ad exitū adeō suauē ac mentu
quod si hanc cū magno spiritu amplecti, alterā illā reddet suauissimam
hāc nō amplecteris, & ex ea nō exultabis? cur nō cōplaceas tibi in relin
dis, quæcunq; in hac vita poteris: vt magna tua vtilitate in hora mortis
factū inuenias? o dulcis IESV, qui nudus ex hoc mūdo exiisti, nudus mori
in cruce, separa quæso, à me vita, quod in hora mortis vellem omnino
quisse; vt nudus nunc crucem amplectar, & nudus in ea expirem.

2. Punctum

SECUNDO est considerandus locus, ad quem vocaris, cum dicit: *terram*
ram, quam monstrabo tibi & hic perpendes triplicē terrā quā Deus tibi post
in hora mortis ostendere. Prima est cœlū: quæ terra est viuentium, & beatorum
rum possessio; in qua faciem illis suam ostendit, replet quæ æterno suo pro
dio, & bonis omnibus, quæ possunt desideria cordis eorum explere
rurare. Secunda est Infernus, terra mortuorum ac damnatorum carcer
nebris plenus, ac miseris, in qua terra, neque ordo est, neque requies, sed
gens confusio, & intolerabiles cruciatus. Hæc duæ sunt habitationes
ex quibus nullus, qui semel ingressus est exire potest; nec vllus est transitus
ab vna ad alteram. Nam *si ceciderit lignum ad Austrum cœli, aut ad Aquilonem*

Ecd. 11. 3.

Inferni: *in quocunq; loco ceciderit, ibi erit*. Tertia terra est Purgatorium
est, captiuorum ac debitorum carcer: in quo horrentis igneis penis delin
luunt peccatorum; vnde nō prius exire licebit, quàm vltimum quadrante
reddiderint. Vnam ex his tribus terris ostendet tibi Deus in mortis
lo, ante quem non poteris scire, quam tibi monstrabit; neque quæ sibi
continget. o quales angustias, & animi afflictiones tuas sentiet spiritus
viderit, *si securim ad radicem arboris iam positam, vt eam præscindat, ne sciam*
quam partē cadet post abscissionē! o quomodo paupercula anima cruciatu
tur constituta in dubio finis, quem eius exitus habebit. Cōscia enim sciet
quod peccauerit; ignara tamē, an sua peccata sint dimissa: nouit, se dignā

Luc. 3. 9.

que expellatur, & nescit an sit nunc digna, quia diligatur & admittatur. Quod
 diuinam Vocationem in hac vita audiisti, & iuxta eam vitam instituiti;
 quod tibi, cum secunda illa vocatio aderit, propter spem conceptam, quod ostendet
 tibi Deus felicem illam terram, de qua dicitur: *in terra sua duplicata possidebunt.*
 dabit enim Deus Religiosis tanquam primogenitis suis duplicatum gloriam pre-
 mium alterum eod quod precepta eius seruauerint; alterum quod Euangelica co-
 lunt amplexi. Tunc audiet anima tua ultimam illam ac iucundissimam vo-
 cationem spoli celestis, dicentis: *Veni de Libano sponsa mea, veni de Libano, veni:*
veni aberi de capite Aman, de vertice Sanit Hermon, de cubilibus leonum, de mo-
ntibus paradisi. Ter illam vocat ad coronam recipendam (vt ait Honorius) ob
 triplicem renunciationem, quam fecit nunc Dæmoni, Mundo, & sibi ipsi di-
 uinis delictis, ac propriae voluntati per tria vota, quae edidit, Paupertatis, Ca-
 stitatis, & Obedientiae: quorum fideli custodia facta est eius vita excelsa, pura,
 candida, & instar montis Libani (quod interpretatur cadior) exaltata; pedibusq;
 suis calcas colles huius mundi, Superbiâ, scilicet ambitione, & Cupiditatem:
 in quarum cauernis occultat se dæmones, qui tanquam leones, & Tigrides per-
 sequuntur iustos. o quam felix erit anima tua, si nunc audiat diuinam vocatio-
 nem, quae ipsam inuitat ad vitam adeo excelsam siquidem tempus veniet, in
 quo vocetur ad coronam adeo gloriosam recipendam. Contra vero si ad voca-
 tionem diuinam nunc obfuscas, aut vitam tuam iuxta eam non instituis:
 interdubitem tristitiam ac poenam senties in vltima illa hora: cum intima
 tibi tremenda illa sententia Dei per suum Prophetam dicentis: eod
 quod *in terra sanctorum iniqua gessit, hoc est in Ecclesia, non videbit gloriam*
dominus in terra sanctorum, hoc est in paradiso. Quando mortalis morbus
 te premet quam libenter Deo dices illud Iob: *dimite me, vt planga pau-*
lulum dolorem siue peccatum meum, antequam vadam, & non reuertar ad terram
operam & operam mortis caligine: terram miseriae & tenebrarum, vbi umbra
noctis & nullus ordo, sed sempiternus horror inhabitat. Quod si nosse velis re-
 sponsum quod tunc habebis; audi quam rationem Dominus noster in vlti-
 ma hac a rationem accipiendam vocatione seruare soleat.

Quod maxime in vltima hac vocatione terret, est, quod sit vnica tantum,
 repetita, & cum tanta efficacitate, vt nulla sit contra eam resistetia, nulla execu-
 tio, nulla dilatio, aut mora, sicut in vocationibus, quae in hac vita fiunt, esse
 possunt. Quauis enim precedere soleant pulsus aliqui morborum, tanquam pre-
 monitionis instantis rationis reddenda: quando tamen constitutum efficacis &
 inextinguibilis vocationis tempus adest, statim atque Deus ad iudicium te voca-
 tum: impossibile est, ei vocationi resistere; sed in momento, quod dicitur ti-
 bi *exire de terra tua, necesse est, te statim exire, & statim atq; sententia eius*
te vocatam designat, ad quam sis iturus: traheris ad eam absque vlla resistetia;

aut

c Isa. 61. 7

d Cant. 4. 8

Vide Marti-
 num delirio
 in eod locum

c Isa. 26. 10

Iob. 10. 21.

3. Punctum.

aut per Angelum ad cœlum, aut Purgatorium; aut per Dæmonem ad infernum: idque totum in ic̄tu oculi perficietur. Imò interdum euenit ad penitentiã, vt nulla morbi alicuius veluti citatione præcedente, in eodem momento, & fiat vocatio, & eius exsequutio.

g Mat. 20.

QVOD vt melius intelligas, memento g *Patrem familias* duplicem ad *varios vineæ suæ* vocationem adhibuisse: alteram, vt in ea laborarent, quibus prius repetiuit, nam omnibus diei horis ad eos vocandos exiuit, & qui eam citationi in vna hora restiterunt, in altera paruerunt: altera fuit vocatio, *quod non esset factum*, vt rationes cum eis faceret; & laboris *mercedem reddere*. In hac nec resistantia vlla fuit, nec dilatio: nec nisi semel est facta. Vndeque enim seorsim ad rationem reddendam in morte vocabitur, & postea omnes simul in fine mundi. Et qui primæ vocationi paruerunt, & in vinea Ecclesiæ aut Religionis, si ad eam fuerint vocati, laborarunt: accipient denarium gloriæ, qui autem restiterint, volentes potius esse otiosi, quam facere quod Deus mittit ac iubet: vocabuntur ad rationem reddendam, sicut malus ille hinc non vt præmiũ accipiat, sed vt ob suam pertinaciam, & ignauiam puniatur.

h Luc. 16.1

FORTÈ, vt otium & ignauiam tuam excuses, dices: hunc te animam habere, vt vocationem diuinam audias; non tamen *primo mane*, aut *hora* cum satis sit, *hora nona*, aut *undecima*: nam tunc te futurum ad deum accipias denarium gloriæ eiusdem valoris cum ijs, qui multo citius paruerunt. ò te ignauium atque infelicem, si deceptioni ad eum manifeste accipiaris! quis te miserum securum faciet, quod voluit Deus in ea hora cum tuari efficacia vocare, quàm omnibus præcedentibus? aut vnde nosti, tuum riturum te vocationi diuinæ: cum toties eidem restiteris? & quis hoc dixit, expectaturum Deum, vt breui illo tempore, sicut optas, laborare possis? caue, ne vitam tuã ita expendas, vt cum Israëlitis dicas, *i mandata sua dicitis, expectata, reexpectata, expectata, reexpectata: modicum tibi, modicum tibi*. Quod aliud est, (ait Richardus de S. Victore) quàm hinc teneri desiderio, vt de te vocet ac visitet; & multa committat ad ipsius obsequium spectantia. Verò, cum te ipsa te vocat, dicere illi, vt parum expectet: nam te iussus pariturum? quod si te vocet secundò, tu repetas, vt parum adhuc expectet: sic nunc parum, huius negotij causa disters, & iterum parum alterius occasione te excusans existimas, ad omnia fore tempus sufficiens; & satis esse parum Deo dare. Quod si tam parum ciuilitet cum tanto Domino agere non dignus es, à quo tuam Deus manum retrahat, ac perseuerare speremus in eo modo agendi, & respondendi per totam vitam: cum autem iterum accideris, vt parum adhuc expectet, te ipsa respondebit; se nolle: & abscondet penitentiã vitæ tuæ cursum, vocabiturque ad rationem statim reddendam. Memento infelicis illius Chrysorij, de quo Sanctus Gregorius refert, quod cum

i Isa. 28.10.
Li. 4. de Cõ
temp. ca. 13.

Lib. 4. Dial.
cap. 38.

vitam suam in multis peccatis expendisse: quadam nocte horrendas vidisset visiones, & ingentibus clamoribus dixerit, induciae, vel usque mane! induciae vel usque mane! in quibus verbis miser expiravit, non obientis petitis inducijs; quia noluit, ex multis prius à Deo ipsi datis, fructum accipere. Quid existimas te facere, cum trahis moras, ac differis Dei vocationi parere, nisi aliquot dierum inducias petere; sed si in ea petitione perstiteris, ut laxiori sensualique vitae te tradas: eueniet tibi, ut aliquando petas, nec obtineas: quod abulius fueris multis antea tibi concessis; sed potius tibi exprobrabit fautores, & beneficia in te collata, ut ad poenitentiam, & vitam emendam te prouocaret: obijciatque tibi illud Sapientia: *¶ vocauit te & resististi; extendi manum meam ad iuuandum te, & deo aspicerem quidem voluisti; consului quod tibi expediebat, & despexisti omne consilium meum; increpauit, quod male faceres, & increpationes meas neglexisti.* Cum igitur tu *inuoaueris me, non exaudiam: & si mane conserges, ut me quaeras, non inuenies me: irruet enim in te repentina calamitas, & uenturus quasi tempestas ingruet. Comedes igitur fructus viae tuae, tarditatis ac dilationis, tuisque consilijs saturaberis, meritis luens poenas, eod quod consilium meum despexeris.* Acquiesce igitur diuini huius consilij suaditionibus; & stude opere illa exequi: dilatio enim executionis in causa esse solet, cur nunquam opere impleantur: ita ut qui vitam mutationem de die in diem differt; prius vitam finiat, quam se emendet. Vnde Sanctus Augustinus ait: haec res est, quae multos occidit, cum dicunt, cras, cras; & lubi-
 co ostium clauditur: remansit foris, cum voce cornuina, quia non habuit gemitum columbinum. dum enim quotidie in crastinum differtur, quod Deus inber, & ipsa vitae mutatio: repente veniente sponso, caeli porta occluditur, & factae virgines remanent foris: quia defuit illis gemitus columbinus: ut peccata sua desierent, & volarent celeriter ad exequenda mandata Dei. Contempserunt spiritus Sancti consilium, qui quasi columba innocens, quod maxime illis expediebat inspirauit; amplexi verò sunt consilium & suggestionem coruorum hoc est Daemonum, qui suggerunt, & instigant ad differendum de die in diem; & ideo deceptos se esse deprehenderunt. O
 Deus aeternae, cuius consilia cedunt in vtilitatem hominum, qui volunt ea sequi: aperi quaeso aures nostras, ut illa audiamus, & cum omni celeritate expleamus, ita ut in hora mortis comedamus fructus eorum: & fruamur ipsa gloria, ad quam illa diriguntur.
 Amen.

k Prov. 1, 24

Deus non
audit se
non audi-
cate mSer. 16. de
Verbis Dom.
Tom. 10.